



מ"ת (מרכז) 55233-10-17 - מדינת ישראל נ' מ' א'

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 55233-10-17 מדינת ישראל נ' א' (עציר)
תיק חיצוני: 461203/2017

בפני כבוד השופט עמי קובו

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב מ' א' (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד לונה הלון

ב"כ המשיב: עו"ד ערן צלניקר

החלטה

רקע

1. בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

2. בד בבד עם הבקשה הוגש נגד המשיב כתב אישום אשר מייחס לו עבירות של **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) ו- 29 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"); **נשיאת נשק שלא כדין**, לפי סעיף 144(ב) לחוק; **ירי באזור מגורים**, לפי סעיף 340א לחוק.

3. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, המשיב ומר ע א (להלן: "ע" או "המתלונן") הנם אחים המתגוררים בשכנות ----- בין המשיב לע התגלע סכסוך במהלכו נהג ע לגדף את המשיב ואת רעיית המשיב (להלן: "ל"). ביום 18.10.17, פגש המשיב את ע ול' מחוץ לביתם, ע החל לגדף את ל' ובתגובה התפתח ביניהם ריב במהלכו דחף ע את המשיב. מיד לאחר מכן עזב המשיב את המקום כשחמתו בערה בו. **בשלב זה גמלה החלטה בליבו של המשיב לפגוע בע . לשם כך הצטייד המשיב באקדח ושם פעמיו לביתו של ע . באותה עת שהה ע בחצר ביתו, המשיב הגיע למקום וירה לעבר ע תוך שהוא אומר לו "אני אהרוג אותך". בשלב זה ולמשמע הירות הגיעו למקום ילדיו הקטינים של ע א.א (קטין יליד 2001), ב.ב (קטין יליד 2002) וג.ג (קטין יליד 2004) והבחינו בע שרוע על הקרקע כשהוא מדמם. בהמשך השליך ג.ג מקל אל**



עבר המשיב ובתגובה כיוון המשיב את האקדח לכיוונו של ג.ג. מיד לאחר מכן ירה המשיב מספר יריות באוויר וברח מהמקום. כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו לע 4 פצעי ירי בבטן שמאלית תחתונה, 4 פצעי ירי בירך ובשוק ימין והוא נזקק לטיפול רפואי דחוף במסגרתו נותח ואושפז למשך 7 ימים.

4. ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, טען כי למשיב טענת אליבי אשר נבדקה ואומתה וכן כי ישנן סתירות בגרסת המתלונן וילדיו באופן שמחליש את התשתית הראייתית כבר בשלב הראיות לכאורה.

טיעוני הצדדים

5. לטענת ב"כ המבקשת, עו"ד לונה הלון, המשיב והמתלונן הינם אחים, בין השניים קיים סכסוך משפחתי המוביל לעיתים לגידופים מצדו של המתלונן לעברן של ל' ואחותה. ביום האירוע, סמוך לשעה 6:20 נתגלע בין השניים ריב, אשר כלל צעקות וקללות מצדו של המתלונן לעברה של ל'. הדברים עולים מהודעתה של ל' מיום 18.10.17. באותו יום סביב השעה 7:15 התקבל דיווח כי ירו במתלונן. המתלונן שוחח בטלפון עם השוטר אורן אלבז ודיווח לו כי אחיו, המשיב, ירה בו. הדברים עולים מדו"ח פעולה מיום 18.10.17. השוטר אורן אלבז הגיע לביתו של המשיב וביצע חיפוש בביתו שם מסרה לו ל' כי המתלונן כל הזמן מגדף אותה ואת אחותה. הדברים עולים מדו"ח פעולה שערך. שלושת ילדיו של המתלונן נחקרו ומסרו הודעות אשר מפלילות את המשיב. בנו א.א מסר בהודעה כי התעורר בשעה 7:00 למשמע יריות, ראה את אביו שוכב בחצר הבית ירוי בבטנו וברגליו וכן כי ראה את המשיב עומד על גדר הבית המפרידה בין בתיים ומחזיק בידו אקדח בצבע שחור ויורה יריות באוויר. בנו ב.ב מסר כי בשעה 7:00 התעורר למשמע היריות ראה את המשיב עומד על הגדר ובידו אקדח ואת אביו שוכב על הרצפה ירוי בבטן וברגל. בנו ג.ג, נחקר ארבעה ימים לאחר האירוע באמצעות חוקרת ילדים, ומסר כי היורה היה המשיב ואולם מעדותו לא היה ברור האם ראה את הירי או שמע עליו וכן חוקרת הילדים התקשתה לקבוע מהימנות. כמו כן בערב יום האירוע מסר המתלונן כי סביב השעה 7:30 ירה בו המשיב בעודו בחצר. די בראיות אלו כדי להקים תשתית ראייתית. יתר על כן, קיימות ראיות נוספות והן עדותו של נ' אשר פינה את המתלונן לבית החולים ושמע אותו משוחח בטלפון ומסר כי המשיב ירה בו. הריב שהתגלע בשעות הבוקר המוקדמות בין ל' לבין המתלונן, אשר על פי עדותה של ל' היה לאוזניו של המשיב, מעיד על המניע. על אף זאת הכחיש המשיב כי היה עד לריב, והכחשה זו מעידה על ניסיונו להרחיק עצמו מהירי.

הסיבה שהעדים הניטרליים שהיו במקום טוענים כי לא ראו את היורה נעוצה בכך שמדובר בבני אותה משפחה שכל הנראה אינם רוצים להיות חלק מהסכסוך.

באשר לטענת האליבי שאותה מסר המשיב, לפיה ביום האירוע יצא מביתו בשעה 6:30 יחד עם ל' ובנותיו, הסיען למקום עבודתן ב---- ואז נסע לעבודתו והגיע בשעה 8:00, המשיב טען כי הגיע מאוחר לעבודה משום שהיה לו תקר בגלגל. הגם שמעדות ל' ובנותיו עולה כי הן מאשרות שהוא הסיען לעבודה וכן נמצא ברכבו גלגל עם תקר, הרי שאין בכך כדי לתמוך בטענת



האליבי שמסר. ראשית, בנות המשפחה נחקרו רק ביום 23.10.17 כך שמשקל עדותן נמוך ועולה חשש לתיאום גרסאות. שנית, גם אם הסיע המשיב את בנות משפחתו בשעה 6:30 הרי שעדיין יכול היה לבצע את הירי שכן המשיב הגיע לעבודה, בניגוד לעולה מעדותו, בשעה 8:58 וזאת לפי מצלמות האבטחה במקום העובדה, וכפי העולה מעדותו של מעסיקו מיום 18.10.17 וכן מדוח איתוראן. על פי מדידות שערכה המשטרה עולה כי מרחק הנסיעה מביתו של המשיב למקום עבודתו כולל מעבר דרך ----, הינו בסך הכל 20 דקות נסיעה. מרחק הנסיעה מביתו של המשיב ל---- הינו 7 דקות נסיעה. למשיב היה חלון של שתיים וחצי, בין השעה 6:30 ועד לשעה 9:00 לבצע את הירי. המשיב לא נתן כל הסבר לזמן זה מלבד החלפת תקר בגלגל. יודגש כי המשיב היה צריך להגיע לעבודה בשעה 7:00 ומעסיקו מסר בהודעה כי כאשר התקשר אליו בשעה 7:20 המשיב לא ענה לשיחתו. מדוח איכון מכשיר הטלפון של המשיב עולה כי ביום האירוע הוא מאוכן בשעה 6:45 במיכל המים בראש העין ואילו בשעה 8:46 כביש 5 ראש העין/אפק, מדובר בחלון זמן של שתיים במהלכו יכול היה המשיב לבצע את הירי.

6. לטענת ב"כ המשיב, עו"ד ערן צלניקר, ברקע לדברים יש סכסוך בענייני ירושה וקיימות עדויות רבות על כך שהמתלונן מאיים ומתנהל באופן כוחני ובריוני. הסתירות בעדויות עדי התביעה גלויות על פניהן. בחינת העדויות המרכזיות של המתלונן וילדיו מלמדת על שוני עובדתי בין העדויות. ראשית, המתלונן, בניגוד לילדיו אינו מתאר ירי באוויר שעה ששניים מילדיו מתארים זאת כסיפור בפני עצמו. כמו כן קיימים בגרסתו של המתלונן חלקים אשר אינם נתמכים בשום עדות ואף חלקים שאינם הגיוניים. כך למשל המתלונן מתאר כי נכנס לחצר אדם נוסף אשר ירק עליו, סיפור שאינו עולה מהעדויות של שניים מילדיו ובעדותו של הבן השלישי עולה כי אותו אדם החזיק אבן. עוד יצוין כי אותו אדם נחקר ומסר אליבי אשר נבדק ואומת. בנוסף המתלונן אינו מזכיר כי שניים מילדיו היו עדים. כמו כן לא ניתן לראות בעובדה שהמתלונן חזר על גרסתו מספר פעמים כראיה עצמאית אשר מגבירה את מהימנותו משום שהיא מלכתחילה מוטלת בספק. בגרסתו של המתלונן ישנן סתירות פנימיות, כך למשל בשיחה עם השוטר אלבז מסר כי הסכסוך הוא בגלל דוד שלו ואשתו של המשיב, בעוד שבהודעתו טען כי אין סכסוך. בנוסף, מוסר המתלונן גרסה כבושה בחקירתו השניה לפיה הסכסוך הוא רק עם המשיב למרות שבחקירה הראשונה הכחיש זאת. תחילה טען המתלונן כי דחף את המשיב משום שרצה לעבור והמשיב חסם את דרכו, אח"כ חזר בו. בנוסף טען כי התכוון להקפיץ את ילדיו לבית הספר בשעה שילדיו טענו כי ישנו באותה העת. המתלונן מכחיש כי גידף את המשיב ואת ל' ואח"כ טוען "אפילו קיללתי אז מה" דבר המלמד על כך שידע כי הוא שיקר.

באשר לילדים, לגבי ג.ג, מתקשה חוקרת הילדים לקבוע מהימנות, חלק ניכר מעדותו אינו מופיע בעדויות האחרים כגון הכאת המשיב בראשו עם מקל וכיוון האקדח כלפיו. באשר לא.א, הוא טען כי לא ראה את הירי במתלונן, אך הוא מתאר ירי באוויר. כמו כן קיים חשש לתיאום עדויות כאשר הוא מבקש לספר לחוקר את מה שג.ג סיפר לו. הוא אינו מזכיר נוכחות של אחרים במקום מלבד בחורה בשם בסמה אשר נחקרה ושללה את היותה במקום. ב.ב מתאר כי לא ראה את הירי, לא מתאר ירי באוויר, לא מזכיר נוכחות של אחרים במקום.

בניגוד אליהם, מוסר פ' א', חברו של המתלונן אשר היה לצידו בעת הירי, כי לא ראה את



היורה, המתלונן לא אמר לו דבר ולא הזכיר שמות, אינו מתאר מצב בו היורה ירה באוויר או עמד על הגדר. כלומר יש סתירות משמעותיות שנוגעות ללב האירוע.

העד נ' אשר לקח את המתלונן לא שמע ממנו כי היורה היה המשיב, אלא שמע את הדברים כאשר שוחח עם מוקד 100.

למתלונן יש מניע להעליל על המשיב, שכן בעקבות תלונה של המשיב בחודש ספטמבר המתלונן נחקר ונעצר. כמו כן למשיב יש אליבי שנבדק ואומת. המשיב מסר כי הגיע בסביבות השעה שמונה לעבודה והסביר כי אינו עונד שעון ולכן השעה שמסר היא בגדר הערכה בלבד. כמו כן היה ביכולתה של המשטרה לגבות את הודעות בני המשפחה כבר בסמוך למסירת האליבי ולא עשתה כן. הטענה כי גרסת האליבי שמסר אינה מצדיקה עיכוב של שעתיים וחצי היא בגדר השערה בלבד. בדיקת מצלמות במרחק של עשרות מטרים מביתו של המשיב אינה מעלה כל אינדיקציה שרכבו היה בסמוך במועד האירוע. באשר לאיכון המשיב, לא ניתן להסיק מהעדר של איכון בתוך חלון הזמן כי הוא ביצע את המיוחס לו, וכן מקום האיכון "מיכל המים" זהה למקום בו הוא מאוכן בשעות שבהן ידוע כי היה בביתו ולכן לו היה נוכח בזמן האירוע באותו מקום היה מאותר בו ולא כך הדבר. העובדה שהוא מאוכן בשעה 8:46 על כביש 5 מתיישבת עם גרסתו כי היה בחיבור לכביש 5 שעה שהיה לו תקר בגלגל. על כן יש באיכון כדי להחליש את טענות המבקשת.

אין כל אינדיקציה לתיאום גרסאות עדי ההגנה. בנוסף רעייתו של המשיב מסרה כי בשעה 6:10 יצא המשיב למכלות, ומצלמות במכלות מאשרות זאת, וחזר כעבור רבע שעה, היינו בשעה 6:25. ועל כן אם הוויכוח ארע בשעה 6:20 המשיב לא יכול היה לשמוע אותו.

כמו כן, בלילה שאחרי האירוע, עת היה המשיב עצור, בוצע ירי לעבר רכבו של המתלונן. מה שמרמז על אשמתו של אדם אחר. בנוסף בדיקת שרידי ירי שנערכה למשיב נמצאה שלילית.

דיון ומסקנות

7. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים **שוכנעתי כי קיימות ראיות לכאורה בנוגע למעשים אשר מבססים את העבירות המתוארות בכתב האישום בעוצמה מספקת ואולם קיימת חולשה ראייתית מסוימת, כפי שיובהר להלן.**

8. התשתית הראייתית לכאורה נגד המשיב מבוססת בראש ובראשונה על גרסתו של המתלונן אשר מסר סמוך למועד הירי שמו של המשיב, אחיו, אותו הוא מכיר היטב, כמי שירה בו, כפי שיפורט להלן:

א. **מתוך מזכר מאת רס"ל רנה זמירו מיום 29.10.17** המתמלל את שיחת המתלונן למוקד 100 עולה כי סמוך לאחר מועד הירי, בשעה שהמתלונן נלקח על ידי נ' א לטיפול רפואי, נשמע המתלונן צועק "**פצוע, מ, עכשיו על הבוקר**" ובהמשך "**אח שלי ירה עלי**".

ב. **דו"ח פעולה מאת אורן אלבז מיום 18.10.17** - ממנו עולה כי בזמן שהיה בזירה, הגיש לו אחד מבניו של המתלונן את הטלפון וביקש ממנו לשוחח עם המתלונן. המתלונן שוחח עימו, בשעה שהוא הובל לבית חולים בלינסון והמתלונן אמר לו "**זה אח שלי מ'**



ירה בי, מ' ירה בי עם האקדח שלו".

ג. הודעת נ' א מיום 18.10.17 - "אני עובד במקום ואז ראיתי אנשים אסופים נכנסתי להבין מה קרה ואז ראיתי את ע פצוע ... לקחתי אותו למרכז רפואי... בדרך הוא דיבר בטלפון ואז שמעתי אותו אומר למשטרה "שאח שלי מ ירה בי" (ש' 11-13).

ד. בהודעה שנגבתה מהמתלונן ביום 18.10.17 - מסר "היום סמוך לשעה 7:30 ירו עלי כשאני הייתי בחצר ופגעו בי ברגליים ובבטן... ראיתי מי ירה בי זה מ' אח שלי הוא התמקם על הגדר ופ' א בן דוד הוא עמד איתי למטה ואני התחבאתי מאחורי פ' " (ש' 2-3, 10-12). "הוא היה הורס את הגדר ופותח לו פתח בגדר" (עמ' 1 ש' 14). "הוא אמר לי אני אהרוג אותך, אהרוג אותך" (עמ' 2 ש' 15).

ה. בהודעת המתלונן מיום 22.10.17 - מוסר כי ילדיו היו בבית בזמן הירי "הילדים שלי ירדו מהבית לחצר בגלל ששמעו ירי" (עמ' 2 ש' 4). מוסר כי ביום הירי "התעוררתי בבית בשעה 6:00 בבוקר בערך, ירדתי למטה... לפני שירדתי במדרגות פגשתי את מ' הוא איים עלי שהוא יהרוג אותי... רציתי לעבור שם ודחפתי אותו כדי לעבור... לא קיללתי אותו ושום דבר" (עמ' 2 ש' 9-14) בהמשך מוסיף "אני לא דחפתי אותו אני עברתי דרכו כדי לעבור הוא לא נפל" (עמ' 3 שק 13-14).

9. אל עדויות אלו מצטרפות עדויות בניו הקטינים של המשיב, אשר מתארים כי התעוררו למשמע קולות הירי, יצאו החוצה וראו את המתלונן, אביהם מוטל ירוי על הרצפה וכן ראו את המשיב עומד בסמוך אליו ובידו אקדח. הקטינים מסרו כי לא ראו את הירי עצמו:

א. הודעתו של א.א מיום 18.10.17 שעה 9:21 - "סמוך לשעה 07:00-07:15 שמעתי יריות והתעוררתי, יצאתי לחצר הבית, ראיתי את אבא שלי שוכב בחצר הבית, אבא היה ירוי בבטן וברגל, ראיתי את דוד שלי (המשיב - ע.ק.)... עמד על הגדר של הבית שלנו, הגדר הזו מפרידה בין הבית שלנו לבית של הדוד שלי (המשיב - ע.ק.)... החזיק בידו אקדח צבע שחור... ירה כמה באוויר, אחרי זה ירד מהגדר והלך" (ש' 6-10).

ב. הודעתו של ב.ב מיום 18.10.17 שעה 9:48 - "היום סמוך לשעה 07:00-07:05 הייתי ישן והתעוררתי כששמעתי יריות, יצאתי מחוץ לבית, ראיתי את אבא שלי שוכב על הרצפה בחצר הבית, אבא היה ירוי ברגל... ראיתי את הדוד שלי (המשיב - ע.ק.) עומד על הגדר והיה ביד שלו אקדח" (ש' 5-7).

10. ישנם מספר תיאורים בעדויות הקטינים באשר לאירוע אשר אינם מתיישרים עם זה. כך למשל טוען א.א בעדותו כי הוא המשיב "ירה כמה באוויר, אחרי זה ירד מהגדר והלך" (ש' 10) בעוד ב.ב אינו מזכיר זאת בעדותו. בנוסף, טוען א.א בעדותו כי באותו מועד "היה אח שלי ג.ג, היתה בסמה שהדה א'... והיה אח שלה פ' " (ש' 28). בעוד ש.ב. טען בעדותו כי - "היה במקום ס' מ' א בן דוד שלי, היה לו ביד אבן ורצה לזרוק את האבן על אבא שלי" (ש' 7). סבורני כי סתירות אלו, הגם שיש להן משקל מסוים, אינן שומטות את הבסיס הראייתי הלכאורי כנגד המשיב.



11. באשר למהימנותם של העדים הרי שבשלב זה אין מקום להיכנס לשאלת מהימנות העדים, אשר תיבחן בבוא העת על ידי המותב שישמע את העדים. לא התרשמתי כי הסתירות בעדויות הן סתירות מהותיות אשר מאיינות את התכנות ההרשעה, וכן ייתכן מאוד שמקורן בחשיפת הקטינים לפגיעה באביהם וכן להתקהלות שנוצרה לאחר מכן. כך למשל בעדותה של באסמה מיום 22.10.17 אשרה כי ראתה את א.א ביום האירוע שעה 9:30 אך לא בזמן המקרה עצמו (ש' 15), וכן מעדותו של נ' אבן זאיד שמסר כי נכנס למקום כאשר הבחין בהתקהלות של אנשים.

בהקשר זה ראו דברי בית המשפט בבש"פ 4596/17 אלטורי נ' מדינת ישראל (23.7.17):

"הדרישה בשלב זה של ההליך היא לתשתית ראייתית גולמית בלבד, המקימה סיכוי סביר להרשעה, ובית המשפט אינו נדרש, ככלל, לשאלות הקשורות במהימנות העדים ולסתירות המצויות בהודעותיהם במשטרה"

(בהקשר זה ראו גם בש"פ 143/15 אבו עסב נ' מדינת ישראל, (24.2.15); בש"פ 2201/15 זניד נ' מדינת ישראל, (5.5.15)).

12. במובחן מעדויות א.א ו.ב.ב הרי שבכל הנוגע לגרסתו של ג.ג, אשר נגבתה על ידי חוקרת ילדים, עולה כי לא הצליחה חוקרת הילדים לקבוע ממצאי מהימנות בנוגע אליו. ג.ג מסר "אני הייתי יושן שמעתי קול של יריות, ירדתי ראיתי את אבא שלי" (עמ' 5 ש' 23). "מי שירה עליו קוראים לו בתעודת זהות מ' אבל אנחנו קוראים לו מנואר (המשיב - ע.ק.)" (עמ' 7 ש' 31). יחד עם זאת הוסיף ותיאר אירוע אשר לא נמצא לו זכר בעדויות האחים האחרים ואף לא בעדות המתלונן, לפיו "מי שירה באבא שלי תפסתי את המקל והרבצתי לו על הראש, אני הרבצתי לו והוא כיוון את האקדח עליי וירה באוויר וזהו" (עמ' 6 ש' 15). בהמשך הסביר כי השליך מקל לכיוונו של המשיב ואינו בטוח שפגע בו (עמ' 9 ש' 6). בהעדר קביעת ממצאי מהימנות על ידי חוקרת הילדים, ובשים לב לסתירות לכאורה בין גרסתו ליתר הגרסאות שבתיק סבורני כי כבר בשלב זה של ראיות לכאורה לא ניתן לתת לעדות זו משקל של ממש.

13. עוד נתתי דעתי לכך שהמתלונן טען בחקירתו מיום 22.10.17 כי בזמן הירי, קרוב משפחה נוסף, בשם סהאר, ירק לכיוונו, וגידף אותו, בעוד שאותו סהאר הכחיש את הדברים. שני הילדים, א.א וג.ג אינם מציינים את הדבר, ואולם הילד ב.ב מוסר כי הבחין בסהאר במקום, ומציין שסהר אף החזיק אבן, דבר שאינו עולה מגרסת המתלונן, ואולם יוזכר כי בשלב זה היה המתלונן ירוי, כדבריו "לא יודע, תשמע ירה אלי מ' ארבע יריות לפחות אני כבר לא ראיתי מה קורה" (עמ' 1 ש' 23).

כמו כן, נתתי דעתי לכך שהמתלונן הכחיש בחקירתו שגידף את רעייתו של המשיב, כאשר מתוך מכלול הראיות בתיק, ניכר כי המשיב גידף את רעיית המשיב, פעם אחר פעם, ובמילים בוטות, ונראה כי הדבר עומד ברקע לאירועים.

14. בהינתן כל זאת, הרי שדי בעדויות המתלונן ושני בניו בכדי לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית נגד המשיב, גם אם יש בה חולשה מסוימת נוכח הסתירות המפורטות לעיל.

15. יתר על כן, בחומר הראיות קיימות ראיות נוספות המחזקות את התשתית הראייתית, לרבות



ראיות לכאורה לכך שבין המשיב למתלונן היה קיים סכסוך, בין היתר בגלל יחסו של המתלונן לרעייתו של המשיב, אשר הסלים באותו בוקר:

א. **מזכר מאת זאיר דאהר מיום 24.10.17 (מסומן בז) - תמלול שיחה אותה הקליט השוטר אלעד רצבי בשעה ששוחח בזירה עם ל' - מהתמלול עולה כי ל' מבקשת מס' שיספר מה ע' עושה לה והוא משיב "כל הזמן הוא מקלל אותם... לפני יום זרק עליהם משהו... כל פעם רואה בחורה בהריון (אומר לה - ע.ק) זה לא מבעלה".** כמו כן באותה שיחה מתארת ל' כיצד המתלונן מגדף אותה כל יום.

ב. **עדות של ל' א' מיום 18.10.17 -** "היום בבוקר בשעה 6:20 בערך הלכתי לזרוק זבל בפחים" אז החל המשיב לגדף אותה **"גם בעלי שמע את זה אבל הוא לא ענה לו"** (ש' 18-20).

ג. **עדותה של ל' א' מיום 25.10.17 -** "ע' תמיד עושה לו (למשיב - ע.ק) בעיות, הוא תמיד מקלל אותי... שמע אותו (המשיב - ע.ק) ולא אמר לו כלום" (ש' 10-22). נשאלה מדוע מסרה לשוטר שהגיע "מה את רוצה אם מישהו היה עושה כך לאשתך כל הזמן לא היית עושה ככה" וטוענת כי "לא היה לי כוונה ירי או דבר כזה רק פשוט ע' עושה לכולם כך מקלל ומאיים עליהם בהריגה" (ש' 6-15).

ד. **חקירת המשיב מיום 18.10.17 -** נשאל לגבי הקשר עם המשיב ועונה "בסדר אני שומר ממנו... הוא כל הזמן מתנפל עלינו מרביץ מקלל אותנו כל יום בבוקר מחכה לנו יורק עלי" (ש' 124-126). מסר כי "האישה אמרה לי שהיום הוא קילל אותה" (ש' 138).

ראיות אלו מלמדות על מניע לכאורה שהיה למשיב לפגוע במתלונן ולכך שבבוקר האירוע גידף המתלונן את רעייתו של המשיב, דבר אשר לכאורה הווה את הגורם הישיר למעשה.

16. עוד יש לציין כי קיים עד לאירוע, מר פ' א', שהינו לכאורה ניטרלי. פ' מאשר בהודעתו את עיקרי גרסתו של המתלונן, בדבר הירי על המתלונן אשר בוצע מאחורי הגדר, כפי שמתאר המתלונן (הודעת פ' מיום 19.10.17 ש' 15; הודעת המתלונן מיום 18.10.17 שעה 21:20, ש' 10-12). העד מוסר שלא ראה את היורה, ואולם ככלל מחזקת גרסתו את גרסת המתלונן. לעומת זאת, פ' לא התייחס בגרסתו לירי באוויר או לכיוון האקדח לעבר אחד מילדיו של המתלונן, ובכך גרסתו מחלישה את הדברים שמסרו הילדים, א.א. וג. בנושא הירי באוויר, ואת דברי הילד ג.ג. בנושא כיוון האקדח לעברו.

17. בנוסף, מגרסת המשיב אשר מכחיש את המיוחס לו, עולה כי הגם שהוא מאשר כי היחסים בינו לבין המתלונן היו רעועים הוא מנסה להרחיק עצמו מהאירועים שקדמו לירי. כך בחקירתו מיום 18.10.17 מסר כי ראה את המתלונן בפעם האחרונה **"לפני יומיים או שלושה"** (ש' 130), וכן כי **"האישה אמרה לי שהיום הוא קילל אותה"** (ש' 138). ובנוסף הכחיש כי רב עם המתלונן בבוקר אותו יום. זאת בניגוד לעדויות שמסרו המתלונן ול' , רעיית המשיב. כמו כן בחקירה מיום 18.10.17 שעה 14:29 אישר המשיב כי ירה בעבר באקדח, כך לשאלת החוקר האם ירה פעם בנשק השיב **"פעם הלכנו למטווח ליד שוהם"** (ש' 150-151). סתירות אלו וניסיונו להרחיק עצמו מהאירוע, כמו גם



העובדה שהמשיב יודע להשתמש באקדח וירה בעבר במטווח, מחזקות את הראיות נגדו.

טענת אליבי - דיון

18. המשיב העלה בחקירתו טענת אליבי לפיה עזב את הבית בשעה 6:30, הוריד את בנות משפחתו במקום עבודתו ובדרכו לעבודה היה לו תקר בגלגל ולכן הגיע בשעה 8:00 לערך לעבודה:

א. **בחקירה מיום 18.10.17** - "היום התחלתי טיפה מאוחר יכול להיות בסביבות 8:00 היה פנצ'ר... ביציאה לאפק לקחתי את האישה לעבודה והרכב היה לו פנצ'ר ואז לא היה לי ג'ק ואז הגיע מישהו עם אותו רכב ועזר להחליף" (ש' 59-62). מתאר כי "התעוררתי בשעה 5:50 התפללתי הלכתי להביא אוכל לילדים... חזרתי הביתה הבאתי אוכל לילדים ויצאתי לעבודה בשעה 6:30" (ש' 66-68). בהמשך מתאר כי הוריד את אשתו ושתי הפועלות שעובדות עימה ולאחר מכן נסע לעבודה והגיע בשעה 8:00 לערך.

ב. **בחקירה מיום 23.10.17** - טוען כי קם בשעה 6:00 בערך, הלך למכולת אך אינו זוכר כמה זמן היה שם. הסיע את ל' ואת הילדים, בדרך לעבודה היה לו תקר בגלגל האחורי ימיני. עזר לו "מישהו יהודי" שאותו הוא אינו מכיר (ש' 56) ונסע לעבודה.

ג. **מזכר רס"ר זאיר דהאר מיום 25.10.17** - מאשר כי מבדיקת רכבו של המשיב נמצא כי הגלגל הימני אחורי היה גלגל חלופי וכי היה גלגל נוסף ללא אויר בארגז מאחורה.

19. סבורני כי טענת האליבי המתוארת אינה מבוססת דיה ואין בה כדי להצביע על היות המשיב במקום אחר בשעת ביצוע העבירה.

ראשית, משום שעדויות רעייתו של המשיב ובנות המשפחה הנוספות נוגעות רק לשעה בה עזבו את בית המגורים לכיוון עבודתו, שם הוריד אותן המשיב ועזב:

א. **מהודעת ל' א מיום 18.10.17** - עולה כי "בשעה 5:54 בדיוק הערתי את בעלי וקמנו והתפללנו. בשעה 6:10 בערך בעלי נסע... לחנות... וקנה אוכל לילדים. אחרי רבע שעה בערך הוא חזר, חיכה באוטו... ואני עם התינוק באתי אליו לאוטו ונסענו בערך בשעה 6:40 לכיוון פארק... והוא שם אותי בעבודה שלי... ואז הוא נסע לעבודה שלו" (ש' 4-9).

ב. **מהודעת ל' א' מיום 25.10.17** - מוסרת כי האירוע בו המתלונן גידף אותה היה בשעה 6:00 בבוקר, אחר כך "בעלי הביא אוכל לילדים ונתן לי אוכל לא ירד מהרכב, לקח את הילד לגן אני והוא ואז לקח אותי לעבודה" (ש' 26-27).

ג. **הודעת י א' מיום 25.10.17** - מתארת כי ביום 18.10.17 הסיע אותה המשיב לעבודה. מתחילה לעבוד בשעה 6:30. "קודם כל שם את הילד בגן ואז הלכנו אני הוא אשתו ולמיס" לעבודה (ש' 25-26).

ד. **הודעת למיס א' מיום 25.10.17** - ביום 18.10.17 יצאה מהבית בשעה 6:30 נסעה עם המשיב ועם י ול'.



שנית, **ממזכר פקד דוד מיילך מיום 26.10.17** עולה כי בבדיקה שערך עולה כי זמן הנסיעה מביתו של המשיב עד למקום עבודתו של רעייתו והאחרון הינו 7:30 דקות בלבד. כך שלכל היותר הגיע המשיב למקום עבודתו של רעייתו ובנות המשפחה הנוספות בשעה 6:40.

20. לעומת זאת, על פי **מצלמות האבטחה, דוחות איתוראן ועדות המעסיק שלו** ובניגוד לגרסתו של המשיב, לפיה הגיעה לעבודה בסיבות השעה 8:00, המשיב לא הגיע למקום העבודה לפני השעה 8:50:

א. **מצלמות האבטחה** במקום העבודה של המשיב מראות כי הגיע בשעה 8:50 לפי (ראו מזכר מסומן ז').

ב. **דוחות איתוראן** מצביעים על פתיחת הסוויץ' ברכב עליו עבד המשיב באותו יום בשעה 8:54 (ראו מזכר מסומן סג').

ג. **הודעת ג א מיום 18.10.17** מעסיקו של המשיב, ממנה עולה כי המשיב הגיע לעבודה "לפי מה שראיתי במצלמה 8:50-8:45". בעוד שבדרך כלל נוהג להגיע בשעה "7:00 לפי ההסכם" (ש' 27). כאשר שאל את המשיב לפרש איחורו "אמר לי היה לי פנצ'ר" (ש' 32).

21. ראיות אלו מלמדות על קיומו של "חלון זמן" בין השעה 6:40 ועד השעה 8:50 שבמהלכו לא יכול המשיב להצביע היכן הוא היה. הגם שעל פניו נראה כי בשלב כלשהו בתוך חלון הזמן הזה היה למשיב תקר בגלגל והוא החליף אותו, אין בכך כדי ללמד היכן היה במועד ביצוע הירי במתלונן. העובדה כי נסיעה מביתו של המשיב למקום עבודתו לוקחת, על פי בדיקת המשטרה (על אף שלא צורף מזכר בנושא), לא יותר מ-20 דקות מחזקת אף היא את המסקנה שהיה למשיב די והותר זמן לבצע את המעשה במסגרת חלון הזמן שעמד לרשותו.

בהקשר זה יצוין כי אין בדוח האיכון של מכשיר הטלפון של המשיב ללמד דבר על מקום הימצאותו של המשיב בזמן הרלוונטי שכן מדו"ח האיכון ניתן ללמוד רק על מיקומו של משיב בשעות הבוקר המוקדמות (6:45-6:23) ובהמשך על מיקומו בשעות שלאחר הגעתו לעבודה (8:59-8:45).

סוף דבר

22. אשר על-כן, אני קובע כי בכל הנוגע לעובדות אשר מבססות את העבירות המפורטות בכתב האישום בנוגע לכך שהמשיב ירה במתלונן ופגע בו, קיימת תשתית של ראיות לכאורה בעוצמה מספקת, לצד חולשה ראייתית קלה.

בכל הנוגע לאמור בסיפא של סעיף 6 לכתב האישום, לפיו ג.ג השליך מקל אל עבר המשיב, ובתגובה כיוון המשיב את האקדח לכיוונו של ג.ג, קיימת חולשה ראייתית משמעותית, וזאת בשלם לב לכך שדברים אלה מבוססים על גרסת ג.ג בלבד, ולאור הקושי הקיים בגרסה זו, אשר נגבתה על ידי חוקרת ילדים אשר התקשתה להעריך את מהימנות דבריו.

בכל הנוגע לאמור בסעיף 7 לכתב האישום, לפיו המשיב ירה מספר יריות באוויר, קיימת חולשה



ראייתית מסוימת, וזאת בשים לב לכך שדברים אלה מבוססים על גרסאותיהם של א.א. וג.ג., אך לא נזכרים בעדותו של המשיב (אשר יתכן שלא ראה את הדברים לאחר שנורה) ואף אינם נזכרים בגרסתו של פ' א, עד שנכח במקום במועד הרלוונטי והבחין בירי.

ניתנה היום, ט"ו כסלו תשע"ח, 03 דצמבר 2017,
בנוכחות הצדדים.